

[Rytter.]

saa godt som alle Punkter, har vi ikke villet afvente denne Erklærings Fremkomst.

Ændringsforslaget under Nr. 1 er stillet ud fra Ønsket om at faa en bestemt Frist, indenfor hvilken vedkommende skal fremsætte sin Indsigelse, og Ændringsforslag Nr. 3 tilsigter at formulere den paa-gældende Regel noget skarpere Om disse to Ændringsforslag er der Enighed fra alle Sider. Ændringsforslag Nr. 2 indeholder en Hensigtsmæssighedsregel, idet vi har fundet det praktisk, at man, naar en Ejendom kommer i den Situation, her er Tale om, da giver Underretning til alle de interesserede. Om dette Ændringsforslag er vi ogsaa alle enige, og Justitsministeren har tiltraadt dette ligesom de to foregaaende Ændringsforslag.

Det Ændringsforslag, der under Nr. 5 er stillet af Justitsministeren og angaar Indsættelse af en ny Paragraf efter § 1, har været Genstand for nogen Diskussion. Fra nogle Sider anses Bestemmelsen for overflødig efter den Forhandling, der fandt Sted her i Tinget ved første Behandling. Jeg tror i og for sig; at ogsaa den højtærede Justitsminister nærmest var af den Mening. Da der imidlertid var en Del Stemning for, at vi skulde optage en saadan Bestemmelse i Lovforslaget for at afbøde enhver Tvivl, enedes vi derom, om end jeg ligesom den højtærede Minister maa anse det for aldeles utvivlsomt, at Forholdet vilde være det samme, selv om vi ikke vedtog Ændringsforslaget om Indsættelsen af denne nye Paragraf.

Jeg kommer saa til Ændringsforslaget under Nr. 6, der er stillet af Justitsministeren, oprindeligt i en noget anden Skikkelse, men som nu föreligger som Resultatet af et Kompromis mellem Ministeren og Udvalgets Flertal. Dette Ændringsforslag er stillet, fordi der kunde være Tvivl om Folketingets Affattelse af Lovforslaget. Vil man f. Eks. tænke sig, at man spurgte i Folketinget, hvad Lovforslaget egentlig medfører med Hensyn til at tage Pant til Brugelighed, tror jeg, Svaret vilde blive forskelligt fra de forskellige Medlemmer, og da der saaledes kunde være Tvivl om Besvarelsen af dette Spørgsmaal, var det bedst at faa det klargjort. Man kunde i og for sig have stillet sig paa det Standpunkt at holde Spørgsmaalet ude og overlade til Praxis at vise, om det vil være nødvendigt at faa en Lovregel paa dette Omraade, eller om det ikke vil være nødvendigt; men fra nogle Sider var man bange for, at man, hvis vi

ikke fik en saadan Bestemmelse, kunde omgaa Lovforslagets Regler ved at tage Pantet til Brugelighed. Vi enedes da om et Kompromis, og jeg tror for mit Vedkommende, at det er godt Kompromis. Regelen om, at Panthaveren kan tage Ejendommen til brugeligt Pant, vedbliver herefter at bestaa som dansk Rets Hovedregel, saaledes at hvis en Panthaver kommer i den Situation, at han maa skride til Fyldestgørelse, har han den Vej at gaa, som er dansk Rets Hovedregel; men saa følger vi til, at ligesom man ikke ellers kan realisere Ejendommen, er det ogsaa rimeligt her at foretage en vis Begrænsning, og denne Begrænsning skulde da ligge i, at Fogeden tør og kan paatage sig Ansvaret for at skønne over, hvorvidt Ejeren har Mulighed for at kunne drive Ejendommen videre paa forsvarlig Maade. Hvis Fogeden ikke kan afgive en Erklæring om, at Ejeren kan det, beholder vedkommende Panthaver sin Ret ifølge Danske Lov 5te Bog, 7de Kapitel, Artikel 8, til at tage Ejendommen til brugeligt Pant. En saadan Regel er ogsaa nødvendig for ikke at rokke ved Realkreditten. Som Bestemmelsen nu er formuleret, tror jeg, som sagt, at det er et godt Kompromis. Jeg tror ikke, at nogen vil tage Pantet til Brugelighed, naar Fogeden skønner, at Ejeren er i Stand til at drive Ejendommen videre paa forsvarlig Maade, men netop ved den Tilføjelse, der her er foreslaaet, er det positivt blevet slaaet fast, at hvis Fogeden ikke skønner, at Ejeren har Mulighed for at kunne drive Ejendommen videre paa forsvarlig Maade, staaer Dansk Rets Hovedregel ved Magt.

Jeg anbefaler for disse Ord baade det sidstnævnte Ændringsforslag, der er stillet af Justitsministeren og tiltraadt af Flertallet i Udvalget, og de andre Ændringsforslag, der dels er stillet af Udvalget og tiltraadt af Justitsministeren, dels af Justitsministeren og tiltraadt af Udvalget.

Godskesen: Ved Lovforslagets første Behandling udtalte jeg, at mine Venner og jeg gerne vilde være med til at hjælpe de kriseramte Landmænd, som Lovforslaget taler om, men at denne Hjælp dog ikke maatte ydes saaledes, at man derved svækkede Realkreditten og derigennem kom til i det lange Løb at skade dem, som man netop vilde gavne. Vi staaer fremdeles paa det samme Standpunkt, og ud fra denne Opfattelse har vi uden videre kunnet tiltræde Ændringsforslagene Nr. 2, 4 og 5, der kun gaar ud paa at give et bedre Udtryk for Lovforslagets Tanke. Hvad angaar